

مقایسه تأثیر سطوح مختلف پروبیوتیک پری‌مالاک و پری‌بیوتیک فرمکتو بر شاخص‌های رشد، تغذیه و بازماندگی بچه‌ماهیان انگشت‌قد قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*)
علی‌اکبر جعفری^{۱*}، شایان قبادی^۲، سیدمهدی حسینی‌فرد^۳، پدرام سراجی^۳

چکیده

پروبیوتیکها میکروارگانیسم‌های زنده‌ای هستند که از طریق بهبود تعادل میکروبی روده تأثیرات مفیدی بر سلامتی میزبان دارند. تحقیقات صورت‌گرفته بر روی انواع ماهیان، سخت‌پوستان، نرم‌تنان و حتی پلانکتون‌ها حاکی از نقش مثبت سویه‌های پروبیوتیکی در آنها می‌باشد. روش دیگر جهت تعدیل باکتریهای مفید دستگاه گوارش، استفاده از ترکیبات پری‌بیوتیکی است. هدف از تحقیق حاضر بررسی تأثیر ترکیبات پروبیوتیکی، پری‌بیوتیکی پری‌مالاک و فرمکتو در ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*) بوده است. بدین منظور آزمایشات در ۲۱ حوضچه‌سیمانی به ابعاد $3 \times 0.5 \times 0.7$ متر در ۷ تیمار آزمایشی با ۳ تکرار انجام گرفت. تعداد ۲۱۰۰ عدد بچه‌ماهی 2 ± 0.12 گرمی تولید شده در مزرعه از تخم چشم‌زده یک مرکز تکثیر داخلی انتخاب و به تعداد ۱۰۰ عدد در هر حوضچه رهاسازی شدند. غذاهای با توجه به دمای آب و وزن ماهیها در طول دوره به نسبت ۳ تا ۵ درصد وزن بدن روزانه در سه نوبت صورت می‌گرفت. در مطالعه حاضر بکارگیری ترکیبات پری‌بیوتیکی و پروبیوتیکی به صورت معنی‌داری باعث بهبود شاخص‌های رشد و بازماندگی ماهیها گردید. بیشترین افزایش وزن و بیشترین درصد بازماندگی در تیمارهای ۳ و ۴ که ترکیبی از ۰/۲ و ۰/۴ گرم در کیلوگرم پری‌بیوتیک و غذا بودند دیده شد ($p < 0.05$). حداکثر درصد افزایش وزن و بیشترین بازده پروتئین نیز در تیمار ۳ حاوی ۰/۲ گرم در کیلوگرم پری‌بیوتیک، بدست آمد. بهترین ضریب تبدیل غذایی (FCR) در تیمار ۴ حاوی ۰/۴ گرم در کیلوگرم پری‌بیوتیک، مشاهده شد. طبق نتایج بهترین جیره، جیره مکمل‌شده با ۰/۲ درصد پری‌بیوتیک فرمکتو در تیمار ۳ بود.

کلید واژه: پروبیوتیک، پری‌بیوتیک، قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*). تغذیه، رشد، بقا.

۱- کارشناس اداره کل شیلات مازندران، بابلسر، ایران، jafari2t@yahoo.com

۲- گروه شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل، بابل، ایران.

۳- کارشناس مدیریت شیلات خراسان رضوی، خراسان رضوی، ایران

۱- مقدمه

استفاده نادرست و بی‌رویه از داروها به خصوص آنتی‌بیوتیک‌ها در صنعت آبی‌پروری، منجر به مخاطره‌افتادن سلامتی این محصولات شده است. افزایش نگرانی‌ها نسبت به این مسأله، تصمیم‌گیری‌هایی را جهت ایجاد محدودیت در بکارگیری آنتی‌بیوتیک‌ها در اروپا، آمریکا و سایر کشورها به دنبال داشته است. در سال‌های اخیر استفاده از پروبیوتیک‌ها و پری‌بیوتیک‌ها به عنوان روشی جایگزین مطرح گردیده است (Klontz, 1991). پروبیوتیک‌ها با تولید مواد آنتی‌میکروبال، تحریک سیستم ایمنی و رقابت با باکتری‌های مضر بر سر غذا یا جایگاه اتصال، از بروز بیماری در میزبان جلوگیری می‌نمایند (Bylund et al., 2006; Bossier et al., 2005; Kim and Austin., 2006). و از طریق تولید برخی از ویتامین‌ها مثل ویتامین B₁₂، مواد متابولیکی و تجزیه بعضی از مواد غذایی موجب بهبود راندمان غذایی و رشد می‌گردند (Hiryam et al., 1988; Deeseenthurn and leelavat charamas, 2007). تاریخچه استفاده از میکروارگانیسم‌های زنده در غذا به عنوان حفظ و بهبود سلامتی در انسان بسیار طولانی می‌باشد. ۷۶ سال قبل از میلاد مسیح استفاده از فراورده‌های تخمیری شیر جهت درمان بعضی ناراحتی‌های گوارشی توصیه شده است. استفاده مصنوعی از میکروارگانیسم‌های زنده اولین بار توسط منچینکف در سال ۱۹۰۷ مطرح گردید. این فرضیه در سال ۱۹۸۰ به آبی‌پروری نیز تعمیم داده شد. میکروارگانیسم‌ها در محیط‌های آبی تأثیرات بیشتری را در سلامتی جاندار برجا می‌گذارند زیرا نسبت به محیط‌های خشکی دارای نقاط زیست مشترک بیشتری با جاندار میزبان هستند. به عبارت دیگر بر خلاف موجودات خاکی که فعالیت باکتری‌ها تنها به مجاری داخلی مثل روده‌ها محدود می‌شود، در جانورن آبی، باکتری‌ها می‌توانند در دستگاه گوارش، پوست و آبشش‌ها زندگی نمایند.

تحقیقات صورت گرفته بر روی انواع ماهیان، سخت پوستان، نرم‌تنان و حتی پلانکتون‌ها حاکی از نقش مثبت پروبیوتیک‌ها در جلوگیری از بیماری‌ها و افزایش بازماندگی و رشد آنها می‌باشد (Noh et al., 1994; Ringø and Birkbeck, 1999; Li and Gatlin, 2004; Bossier et al., 2005; Li and al., 2008; Frouel et al., 2006; Mahious et al., 2005; Gatlin, 2005). پروبیوتیک‌های بکارگرفته شده در آبی‌پروری شامل سویه‌های لاکتوباسیلوس، استرپتوکوکوس، انتروکوکوس، بیفیدوباکتر، سودوموناس، رودوموناس و نیتروباکترها می‌باشند (Hiryam et al., 1988; Bossier et al., 2005; Deeseenthurn and Leelavatcharamas, 2007).

روش دیگر جهت تعدیل باکتری‌های مفید دستگاه گوارش، استفاده از ترکیبات پری‌بیوتیکی است. پری‌بیوتیک‌ها ترکیبات خوراکی غیر قابل هضمی هستند که از طریق تحریک رشد یا فعالیت باکتری‌های مفید دستگاه گوارش تأثیرات سودمندی در رشد و سلامت جاندار می‌گذارند. بطوریکه مشخص شده تنها چند سویه از باکتری‌های مفید مثل لاکتوباسیلوس‌ها و بیفیدوباکترها قادر به تخمیر و استفاده از این

ترکیبات می‌باشند که این امر موجب بهبود تعادل میکروبی دستگاه گوارش و کاهش باکتری‌های بیماریزا مثل *Salmonella sp.* و *Escherichia coli* می‌گردد (قبادی و همکاران، ۱۳۹۰: قبادی و همکاران، ۱۳۹۲: Gibson et al., 2005; Mahious et al., 2006). از طرفی پری‌بیوتیکها به صورت مستقیم نیز با اتصال به عوامل بیماریزا می‌توانند آنها را از بدن جاندار خارج کنند. نقش مثبت میکروبی‌های متاثر شده از پری‌بیوتیکها در مراحل مختلف رشد، هضم و جذب و سیستم ایمنی میزبان ثابت شده است (Gatesoupe et al., 2006).

بعضی از این ترکیبات که در حال حاضر از آنها استفاده می‌شود شامل فروکتوالیگوساکارید، مانان الیگوساکارید، الیگوساکارید ترانس گالاکتولیزه و اینولین‌ها می‌باشند (Gatesoupe et al., 2006). هدف از تحقیق حاضر بررسی تأثیر پروبیوتیکی پری‌مالاک و پری‌بیوتیکی فرمکتو بر رشد، تغذیه و بازماندگی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*) می‌باشد.

۲- مواد و روش کار

این مطالعه در پائیز سال ۱۳۹۱ به مدت ۶ هفته در مزرعه پرورش ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان شاهرگ واقع در کیلومتر ۴۵ جاده قوچان- درگز در استان خراسان رضوی صورت گرفت. آزمایشات در ۲۱ حوضچه سیمانی به ابعاد $۰/۵ \times ۰/۷ \times ۳$ متر در ۷ گروه آزمایشی با ۳ تکرار انجام گرفت. تعداد ۲۱۰۰ عدد بچه ماهی $۲ \pm ۰/۱۲$ گرمی تولید شده در مزرعه از تخم چشم زده مراکز تکثیر داخلی انتخاب و به تعداد ۱۰۰ عدد در هر حوضچه رهاسازی شدند.

ماهی‌ها بعد از ۴۸ ساعت سازگاری، به مدت ۶ هفته با جیره‌های آزمایشی تغذیه شدند. غذاهای با توجه به دمای آب و وزن ماهی‌ها در طول دوره به نسبت ۳ تا ۵ درصد وزن بدن و روزانه در سه نوبت صورت می‌گرفت. غذای تجاری مورد استفاده متعلق به کارخانه به‌پرور بود. جهت تغذیه بچه ماهیان تا وزن ۷ گرم از SFT4 و در ادامه دوره از FFT1 استفاده گردید (آنالیز غذا در جدول ۱ و ۲ نشان داده شده است).

مکمل پروبیوتیکی مورد استفاده در این آزمایش، از شرکت پری‌مالاک و حاوی سویه‌های باکتریایی *Lactobacillus acidophilus*, *Bifidobacterium thermophilus*, *Enterococcus faecium* و *Lactobacillus casei* با تراکم $۲/۵ \times ۱۰^۷$ عدد در گرم از هر کدام و در مجموع ۱×۱۰^۸ عدد باکتری در هر گرم (CFU/g) مکمل بوده و مکمل پری‌بیوتیکی مورد استفاده با نام تجاری فرمکتو محصول تخمیر ابتدایی گونه غیرسمی (*Aspergillus oryzae*) به نام الیگوساکارید ترانس گالاکتولیزه بود.

جدول ۱: آنالیز جیره غذایی مورد استفاده تا وزن ۷ گرم

ترکیبات	مقدار (درصد)
پروتئین خام	۴۰-۴۳
چربی خام	۱۴-۱۷
کربوهیدرات	۱۹/۷
فیبر	۲/۵
حداکثر فسفر قابل دسترس	۰/۸
حداکثر رطوبت	۱۰

جدول ۲: آنالیز جیره غذایی مورد استفاده از ۷ گرم به بالا

ترکیبات	مقدار (درصد)
پروتئین خام	۳۶-۳۸
چربی خام	۱۲-۱۴
کربوهیدرات	۳۵/۸
فیبر	۳/۵
حداکثر فسفر قابل دسترس	۰/۷
حداکثر رطوبت	۱۰

ترکیبات غذایی تیمارهای مورد آزمایش به قرار زیر بوده است:

- شاهد (غذای تجاری)،

- تیمار ۱ (غذای تجاری + ۰/۲ درصد پروبیوتیک پری مالاک)،

- تیمار ۲ (غذای تجاری + ۰/۴ درصد پروبیوتیک پری مالاک)،

- تیمار ۳ (غذای تجاری + ۰/۲ درصد پری بیوتیک فرمکتو)،

- تیمار ۴ (غذای تجاری + ۰/۴ درصد پری بیوتیک فرمکتو).

توزین غذا و مکمل‌ها توسط ترازوی دیجیتال با دقت ۰/۰۰۱ گرم صورت می‌گرفت. مکمل‌ها به صورت آمیخته با روغن آفتابگردان با غذا مخلوط می‌شدند. پارامترهای کیفی آب همچون دما بطور روزانه (در سه نوبت) و اکسیژن و pH سه بار در هفته اندازه‌گیری می‌شدند. با توجه به دبی مناسب ۰/۵ لیتر در ثانیه برای هر حوضچه و منبع مناسب تامین آب (چشمه) میزان دمای آب $13 \pm 1/1$ درجه سانتیگراد، اکسیژن $1/0 \pm 7$ میلی‌گرم در لیتر و pH آب $7/8 \pm 0/5$ در طول دوره ثابت بود. زیست‌سنجی ماهیان هر دو هفته یکبار صورت می‌گرفت. بدین منظور ابتدا ماهیان توسط عصاره پودر میخک با غلظت ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر (مهرابی، ۱۳۷۸)، بیهوش و سپس وزن آنها بوسیله ترازوی دیجیتال با دقت ۰/۰۱ گرم و طول آنها

توسط تخته مخصوص بیومتری اندازه گیری می‌شد. تلفات ماهیان نیز روزانه ثبت می‌گردید. بچه ماهیان به مدت ۶ هفته در حوضچه‌ها نگهداری شده و با جیره‌های آزمایشی تغذیه شدند. پس از اتمام دوره پرورش، میزان افزایش وزن بدن (گرم)، درصدافزایش وزن بدن، ضریب رشد ویژه (SGR)، ضریب تبدیل غذایی (FCR)، نسبت بازده پروتئین (PER)، فاکتور وضعیت و درصد بازماندگی (SR) از طریق معادلات زیر محاسبه شدند (Bekcan *et al.*, 2006):

$$FCR = F / (W_t - W_i)$$

$$BWI = W_t - W_i$$

$$PBWI (\%) = [(W_t - W_i) / W_i] \times 100$$

$$SGR = [\ln W_t - \ln W_i / T] \times 100$$

$$PER = \text{g live weight gain} / \text{g protein intake in fish}$$

$$CF = [W / L^3] \times 100$$

$$SR = [N_t / N_i] \times 100$$

در فرمول‌های فوق W_t = وزن نهایی (گرم)، W_i = وزن اولیه (گرم)، W = وزن (گرم)، L = طول کل (سانتی متر)، N_t = تعداد نهایی، N_i = تعداد اولیه می‌باشند.

طرح کلی این تحقیق در قالب طرح کاملا تصادفی (Completely Randomized Design) و کلیه اطلاعات ثبت شده در طول آزمایش بوسیله آنالیز واریانس یک طرفه (one-way ANOVA) و تست Duncan به عنوان Post Hoc، جهت مقایسه میانگین‌ها، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. اختلاف بین میانگین‌ها در تیمارهای مختلف با سطح اطمینان ۰/۹۵ تعیین گردید. کلیه عملیات مربوطه بوسیله نرم افزار SPSS ویرایش ۱۰ مورد سنجش قرار گرفت.

۳- نتایج

نتایج بررسی فاکتورهای رشد، تغذیه و بازماندگی تیمارهای مختلف در جدول شماره ۳ و ۴ ارائه شده‌اند.

جدول ۳: مقایسه میانگین شاخص‌های رشد در ماهیان قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*) تغذیه شده با مقادیر مختلف پری‌بیوتیک و پروبیوتیک جیره

فاکتورها تیمارها	وزن اولیه (گرم)	وزن نهایی (گرم)	افزایش وزن بدن (گرم)	افزایش وزن بدن (گرم)	درصد افزایش وزن بدن	افزایش طول (میلی متر)	ضریب رشد ویژه (SGR)
شاهد	۲ ± ۰/۱۰ ^a	۱۳ ± ۰/۲۳ ^a	۱۱/۲ ± ۰/۴۳ ^a	۵۶۰ ± ۲۳ ^a	۰/۰۵ ^a ± ۱۰۸	۲ ± ۰/۳۳ ^a	
تیمار ۱ (۰/۲۱g/kg) پری مالاکی	۲ ± ۰/۱۴ ^a	۱۵ ± ۱/۱۳ ^{bc}	۱۳/۱ ± ۰/۸۳ ^{bc}	۶۵۰ ± ۵۳ ^b	۱۱۰ ± ۰/۳۵ ^b	۲/۲ ± ۰/۱۶ ^b	

تیمار ۲ (۰/۴ 1g/kg) پری‌مالاک	۲ ± ۰/۱۱ ^a	۱۴/۸ ± ۰/۱۳ ^b	۱۲/۸ ± ۰/۳۱ ^{bc}	۶۴۰ ± ۶۱ ^b	۱۱۱ ± ۰/۰۵ ^b	۲/۲ ± ۰/۲۴ ^b
تیمار ۳ (۰/۲ g/kg) فرمکتو	۲ ± ۰/۱۱ ^a	۱۶/۳ ± ۱/۰۱ ^c	۱۴/۳ ± ۰/۲۳ ^c	۷۱۵ ± ۱۸ ^c	۱۱۳ ± ۰/۴۵ ^c	۲/۳ ± ۰/۲۳ ^c
تیمار ۴ (۰/۴ g/kg) فرمکتو	۲ ± ۰/۱۲ ^a	۱۶/۲ ± ۰/۹۳ ^{bc}	۱۴/۲ ± ۰/۵۰ ^c	۷۱۰ ± ۳۳ ^c	۱۱۲ ± ۰/۱۵ ^c	۲/۳ ± ۰/۱۸ ^c

حروف غیر همسان در هر ستون نشانگر وجود اختلاف معنی‌دار بین داده‌هاست ($p < 0/05$).

مطابق با این نتایج افزودن مکمل‌های پروبیوتیکی و پری‌بیوتیکی به جیره غذایی به صورت معنی‌داری باعث بهبود شاخص‌های رشد شامل، افزایش وزن، درصد افزایش وزن، ضریب رشد ویژه (SGR)، نسبت بازده پروتئین (PER)، فاکتور وضعیت (K) و ضریب تبدیل غذایی (FCR) گردید. در این میان بیشترین افزایش وزن بدن، افزایش طول و ضریب رشد ویژه مربوط به تیمارهای ۳ و ۴ بود که با شاهد اختلاف معنی‌داری داشتند ($p < 0/05$). همچنین حداکثر درصد افزایش وزن در تیمار ۳ مشاهده گردید که به غیر از تیمار ۴، با سایر تیمارها اختلاف معنی‌داری نشان داد. بیشترین بازده پروتئین نیز در تیمار ۳ بدست آمد که البته با تیمار ۴ تفاوت معنی‌داری نداشت ($p > 0/05$). بهترین ضریب تبدیل غذایی (FCR) در تیمار ۴ مشاهده شد که تنها با شاهد و تیمار ۲ دارای اختلاف معنی‌داری بود ($p < 0/05$).

جدول ۴: مقایسه میانگین شاخص‌های تغذیه و بازماندگی در ماهیان قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus*)

(*mykiss*) تغذیه شده با مقادیر مختلف پری‌بیوتیک و پروبیوتیک جیره

فاکتورها تیمارها	ضریب تبدیل غذایی (FCR)	نسبت بازده پروتئین (PER)	فاکتور وضعیت (K)	درصد بازماندگی
شاهد	۱/۳۴ ± ۰/۲۱ ^a	۲/۱ ± ۰/۴۳ ^a	۱/۷۵ ± ۰/۳۲ ^a	۷۹ ± ۲/۳۳ ^a
تیمار ۱ (۰/۲ 1g/kg) پری‌مالاک	۰/۹۲ ± ۰/۲۳ ^{bc}	۲/۶ ± ۰/۲۶ ^b	۱/۳۱ ± ۰/۲۳ ^b	۸۰ ± ۱/۳۳ ^a
تیمار ۲ (۰/۲ 1g/kg) پری‌مالاک	۱/۰۰ ± ۰/۲۱ ^b	۲/۵ ± ۰/۴۶ ^b	۱/۴۸ ± ۰/۲۱ ^b	۸۰ ± ۱/۶۶ ^a
تیمار ۳ (۰/۲ 1g/kg) فرمکتو	۰/۹۰ ± ۰/۲۷ ^c	۲/۹ ± ۰/۲۶ ^c	۱/۲۲ ± ۰/۳۳ ^b	۸۵ ± ۱/۳۳ ^b
تیمار ۴ (۰/۴ g/kg) فرمکتو	۰/۸۸ ± ۰/۲۷ ^{cd}	۲/۸ ± ۰/۱۶ ^c	۱/۲۱ ± ۰/۴۱ ^b	۸۵ ± ۱/۳۳ ^b

حروف غیر همسان در هر ستون نشانگر وجود اختلاف معنی‌دار بین داده‌هاست ($p < 0/05$).

بهترین نسبت بازده پروتئینی (PER)، در تیمارهای ۳ و ۴ (تغذیه شده با پری‌بیوتیک) دیده شد که با سایر تیمارها و شاهد اختلاف معنی‌داری داشتند ($p < 0/05$). در فاکتور وضعیت (K)، تمامی تیمارها بازده بهتری نسبت به شاهد نشان دادند ($p < 0/05$), هرچند بین خودشان اختلاف معنی‌داری دیده نشد.

($p > 0.05$). میزان بازماندگی در تیمارهای ۳ و ۴ که از مکمل پری بیوتیکی استفاده کرده بودند در مقایسه با شاهد و همینطور تیمارهای ۱ و ۲ که از مکمل های پروبیوتیکی استفاده کرده بودند افزایش معنی داری را نشان داد ($p < 0.05$)، ولی بین شاهد و تیمارهایی که از مکمل های پروبیوتیکی استفاده کرده بودند تفاوت معنی داری در میزان بازماندگی مشاهده نگردید ($p > 0.05$).

۴- بحث

نتایج بدست آمده نشان می دهد که استفاده از مکمل های پری بیوتیکی و پروبیوتیکی به صورت معنی داری باعث بهبود شرایط رشد و تغذیه، از جمله ضریب تبدیل غذایی در بچه ماهیان قزل آلاي رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) گردید. این نتایج با یافته ها و گزارشات ارائه شده در این خصوص همخوانی دارد (قبادی و همکاران، ۱۳۹۰؛ قبادی و همکاران، ۱۳۹۲؛ Bongeres and Vander, 2003; Gastesoupe et al 2006; Frouel et al., 2008). این امر می تواند به دلیل نقش ترکیبات پروبیوتیکی و پری بیوتیکی در اصلاح فلور میکروبی روده باشد (Mahious et al., 2006). زیرا اثبات شده که باکتری های مفید دستگاه گوارش با تولید آنزیم های و مواد متابولیکی باعث تسهیل هضم و جذب غذا و افزایش ارزش غذایی آن و کاهش مصرف انرژی می گردند (Castellanos, 1996).

در تحقیق حاضر، میانگین وزن در کلیه تیمارهای آزمایشی به صورت معنی داری نسبت به شاهد افزایش یافت، ولی با توجه به اینکه بیشترین افزایش وزن در تیمارهای ۳ و ۴ که از پری بیوتیک استفاده کرده بودند، بدست آمد، این مسأله نقش مؤثرتر پری بیوتیک فرمکتو را نسبت به پروبیوتیک پری مالاک در افزایش رشد و راندمان غذایی مشخص ساخت. علت این امر احتمالاً وجود تفاوت بین گونه باکتری های مفید و بومی روده ماهی قزل آلا با گونه باکترهای موجود در پروبیوتیک مصرفی است. لذا علی رغم بهبود شرایط رشد و تغذیه در جیره های مکمل شده با پروبیوتیک، پری بیوتیک ها که نقش تحریک باکتری های مفید بومی را بر عهده داشته اند تأثیر بهتری بروز داده اند. بطورکل ترکیبات پری بیوتیکی به صورت غیرمستقیم از طریق اصلاح فلور میکروبی دستگاه گوارش و به صورت مستقیم با افزایش حجم روده و کاهش pH باعث افزایش هضم و جذب غذا می گردند (Iranito and Austin, 2002).

افزایش معنی دار نسبت بازده پروتئین (PER) در کلیه تیمارها در مقایسه با گروه شاهد بیانگر تأثیر ترکیبات پروبیوتیکی و پری بیوتیکی در افزایش هضم و جذب پروتئین ها می باشد. البته در این میان هم تیمارهای تغذیه شده با پری بیوتیک فرمکتو کارایی بیشتری بروز دادند. نتایج مشابهی در تحقیقات Li و Gatlin در سال ۲۰۰۵ نیز گزارش شده که با نتایج تحقیق حاضر مطابقت دارند. ضریب چاقی در تیمارهایی که از پری بیوتیک یا پروبیوتیک استفاده کرده بودند به صورت معنی داری مطلوبتر از سایر تیمارها و شاهد بود که با نتایج Li و Gatlin در سال ۲۰۰۴ و همینطور Ringo و Birkbeck در سال

۱۹۹۹ همخوانی داشته است. این امر می تواند به دلیل نقش پری بیوتیکها در افزایش جذب ویتامینها و مواد معدنی به خصوص کلسیم و فسفر باشد که منجر به تناسب رشد وزنی و طولی ماهیها شده است (Bongeres and Vander, 2003). گزارشات زیادی در خصوص توانایی ترکیبات پری بیوتیکی و پروبیوتیکها در جلوگیری از رشد باکتریهای بیماریزا و کاهش مرگ و میر در گونههای مختلف آبزیان صورت گرفته است. در این مطالعه نیز میزان بازماندگی در تیمارهایی که از مکمل پری بیوتیکی فرمکتو استفاده کرده بودند، به صورت معنی داری در مقایسه با گروه شاهد افزایش یافت ولی استفاده از ترکیبات پروبیوتیکی تغییری در میزان بازماندگی بوجود نیاورد. این مسأله می تواند به دلیل تأثیرات منفی ترشحات گوارشی و اسید معده بر پروبیوتیکهای مصرفی در غذا و عدم استقرار کامل آنها در دستگاه گوارش باشد (Vulevic et al., 2004).

در مطالعه حاضر بکارگیری ترکیبات پری بیوتیکی و پروبیوتیکی به صورت معنی داری باعث بهبود شاخصهای رشد و بازماندگی ماهیها گردید. همچنین استفاده از مکمل پری بیوتیک فرمکتو علاوه بر بهبود شاخصهای رشد باعث افزایش بازماندگی نیز شد. مطابق با این نتایج استفاده از ۰/۲ درصد پری بیوتیک فرمکتو در جیره غذایی ماهی قزل آلی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) قابل توصیه می باشد.

منابع

۱. قبادی، ش.، امانی، ک.، اکرمی، ر.، رازقی منصور، م.، شعاعی، ر.، ۱۳۹۲. تأثیر سطوح متفاوت پری بیوتیک مانان الیگوساکارید بر شاخصهای رشد، بازماندگی، ترکیب لاشه و تراکم لاکتوباسیل های روده در بچه ماهی قزل آلی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*). مجله توسعه آبی پروری، سال هفتم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۲. ص ۷۳-۸۵
- ۲- قبادی، ش.، رازقی، م.، اکرمی، ر.، امانی، ک.، اسماعیلی ملا، ع.، ۱۳۹۰. تأثیر سطوح مختلف پری بیوتیک مانان الیگوساکارید بر شاخصهای رشد، بازماندگی، ترکیب لاشه در فیل ماهیان (*Huso huso* Linnaeus, 1754) جوان پرورشی. مجله علمی پژوهشی علوم و فنون دریایی، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر: دوره ۱۰، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۰. ص ۶۷-۷۷.
۳. مهرابی، ی.، ۱۳۷۸. مطالعه مقدماتی اثر بیهوشی گل میخک بر روی ماهی قزل آلی رنگین کمان. فصلنامه پژوهش و سازندگی، شماره ۴۰.

4. Bekcan, S., Dogankaya, L., cakirogollari, G.C., 2006. Growth and body composition of European catfish (*Silurus glanis*) fed diet containing different percentages of protein. The Israeli journal of Aquaculture- Bamidgheh 58(2), 137-142

5. **Bongeres, A., Haevel, E.G.H.M., 2003.** Prebiotics and the bioavailability of mineral and trace elements. *Food reviews international*, 19:397_422.
6. **Bossier, P., Dhont, J., Dinh, T., Huys, G., Ioakeimidis, Ch., Marques, A., Swings, J., Sorgeloos, P., Verstraete, W., 2005.** Effects of bacteria on *Artemia franciscana* Cultured in different gnotobiotic environments applied and environmental microbiology, 71(8): 4307-4317.
7. **Bylund, G., Nikoskelainen, S., Ouwehand, A.C., Salminen, S., 2001.** Characterization of the properties of human- and dairy-derived probiotics for prevention of infectious diseases in fish applied and environmental microbiology. 67(6): 2430-2435.
8. **Castellanos, M.L., Chauvet, A., Deschamps, A., Barrau, C., 1996.** PCR Methods for identification and specific detection of probiotic lactic and bacteria. *Current microbiology*, 3(2): 100-103.
9. **Deeseenthurn, S. and Leelavatcharamas, V., 2007.** Effects of feeding *Bacillus* sp. As probiotic bacteria on grow of giant freshwater prawn (*Macrobrachium rosenbergii*). *Journal of biological science information*, 10(9):1481-1485.
10. **Frouel, S., Koueta, N., Lebel, J.M, Le Bihan, E., Nicolas, J.L., Serpentine, A., 2008.** Preliminary study of the effects of commercial lactobacilli preparations on digestive metabolism of juvenile sea bass (*Dicentrarchus labrax*). *Journal of molecular microbiology and biotechnology*, 14:100-106.
11. **Gatesoupe, F. J., Hervi, M., Mahious, A.S., Metailler, R., Ollevier, F., 2006.** Effect of dietary inulin and oligosaccharides as prebiotics for weaning turbot, *Psetta maxima* (Linnaeus, C. 1758). *Aquaculture international*, 14(3) : 219-229.
12. **Gibson, G.R., McCartney, A.L., Rastall, R. A., 2005.** Prebiotics and resistance to gastrointestinal infections. 93:31-34.
13. **Hirayama, O., Katsuta, Y., 1988.** Stimulation of vitamin B12 formation in *Rhodospirillum rubrum* G-9 BM. *Agricultural and Biological Chemistry*, 52: 2949-2951.
14. **Iranito, A., Austin, B., 2002.** Use of probiotics to control furunculosis in rainbow trout. *Journal of Fish Diseases*, 25:333-342.
15. **Kim, D.H., Austin, B., 2006.** Cytokine expression in leucocytes and gut cells of rainbow trout, (*Oncorhynchus mykiss*) Walbaum, induced by probiotics. *Vet immun immunopath.*, 114:297-304.
16. **Klontz, J., 1991.** Fish for Future. Idaho University.

17. **Li, P., Gatlin, D.m., 2004.** Dietary brewers yeast and prebiotic GroBiotic-A influence growth performance, immune responses and resistance of hybrid striped bass (*Morone chrysops* × *M. saxatilis*) to streptococcus iniue infection. *Aquaculture*, 231: 445-456.
18. **Li, P., Gatlin, D.m., 2005.** Evaluation of the prebiotic GroBiotic-A and brewers yeast as Dietary supplements for sub-adult hybrid striped bass (*Morone chrysops* × *M. saxatilis*) challenged in stiu with *Mycobacterium marinium*. *Aquaculture*, 248:197-205.
19. **Mahious, A.S., Gatesoupe, M., Hervi, R., Metailler, F., Ollevier, F., 2006.** Effect of dietary inulin and oligosaccharides as prebiotics for weaing turbot *.Psetta maxima*. *Aquaculture international*, 14:219-229.
20. **Noh, S. H., Han, K., Won, T.H., Choi, Y.J., 1994.** Effect of antibiotics, enzyme, yeast culture and probiotics on growth performance of Israeli carp. *Korean Journal of Animal Science*, 36: 480-486.
21. **Olsson, J.C., Westerdahl, A., Conway, P.L., Kjelleberg, S., 1992.** Intestinal potential of turbot (*Scophthalmus maximus*) and dab (*Limanda limanda*) associated bacteria with inhibitory effects against *Vibrio anguillarum*. *Applied and Environmental Microbiology*, 58 (2): 551-556.
22. **Ringø, E. and Birkbeck. T.H., 1999.** Intestinal microflora of fish larvae and fry. *Aquaculture Research*, 30: 73-93.
23. **Vulevic, J., Rastall, R.A., Gibson, G.R., 2004.** Developing a quantitative approach for determining the invitro prebiotic potential of dietary oligosaccharides. *FEMS Microbiology letters*, 236:158-159.

Archive of SID